

Sygn. akt VIII U 628/22

UZASADNIENIE do całości wyroku

Decyzją z dnia 8 marca 2022 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał córce, A. P. prawo do niezrealizowanego świadczenia w postaci renty rodzinnej i dodatku pielęgnacyjnego po zmarłej matce, S. K. (1). Nie przyznano natomiast prawa do niezrealizowanego świadczenia w postaci świadczenia uzupełniającego.

(decyzja – k. 6)

A. P. złożyła odwołanie wskazując, że zmarłej przyznano świadczenie uzupełniające, które miało być wypłacone w lutym 2022 roku wraz ze świadczeniem rentowym, ale mama zmarła w dniu 8 lutego 2022 roku i nie doczekała się tej wypłaty. Wobec tego świadczenie weszło do masy spadkowej, a ona dziedziczy po zmarłej.

(odwołanie –3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z uwagi na to, że przepisy ustawy z dnia 31.07.2019 roku o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji nie przewidują wypłaty niezrealizowanego świadczenia uzupełniającego na rzecz osób najbliższych świadczeniobiorcy – w razie jego śmierci.

(odpowiedź na odwołanie – k 8)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

S. K. (1) miała przyznane prawo do renty rodzinnej po zmarłym mężu. Ponadto otrzymywała dodatek pielęgnacyjny. Decyzją z dnia 31.01.2022 roku ZUS przyznał jej świadczenie uzupełniające od dnia 01.03.2020 roku w kwocie 112,27 zł miesięcznie oraz od 01.03.2021 roku po 117,03 zł miesięcznie. Wskazano, że za okres od 1.03.2020 roku do 30.11.2021 roku przysługiwało S. K. wyrównanie w kwocie 2400,51 zł. Świadczenie miało być wypłacane razem z rentą rodzinną.

Decyzja k 5

W dniu 8 lutego 2022 roku S. K. zmarła.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

Regulacja dotycząca wypłaty niezrealizowanego świadczenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych została zawarta w art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z treścią przytoczonego przepisu w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Zgodnie z art. 7 ust.1 ustawy z dnia 31.07.2019 roku o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, w sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, dotyczących postępowania w sprawie świadczenia uzupełniającego, wypłaty tego świadczenia oraz wydawania orzeczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem art. 136 tej ustawy.

Powyższe oznacza, że świadczenie uzupełniające ma charakter osobisty (podobnie jak dodatkowe świadczenie emerytalno-rentowe, czyli tzw. 13ta emerytura), a zatem nie jest wypłacane po śmierci osoby uprawnionej, nawet w sytuacji gdy zostało przyznane decyzją administracyjną.

Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawach III AUa 2162/20 oraz III AUa 57/22.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć wnioskodawczyni.